

F S S P X

De Monstrans

“Instaurare omnia in Christo”

Nieuws uit de Hemelstraat

De Kerk en de sociale en politieke ontwikkelingen (deel 1)

Priorijen zijn uw parochies

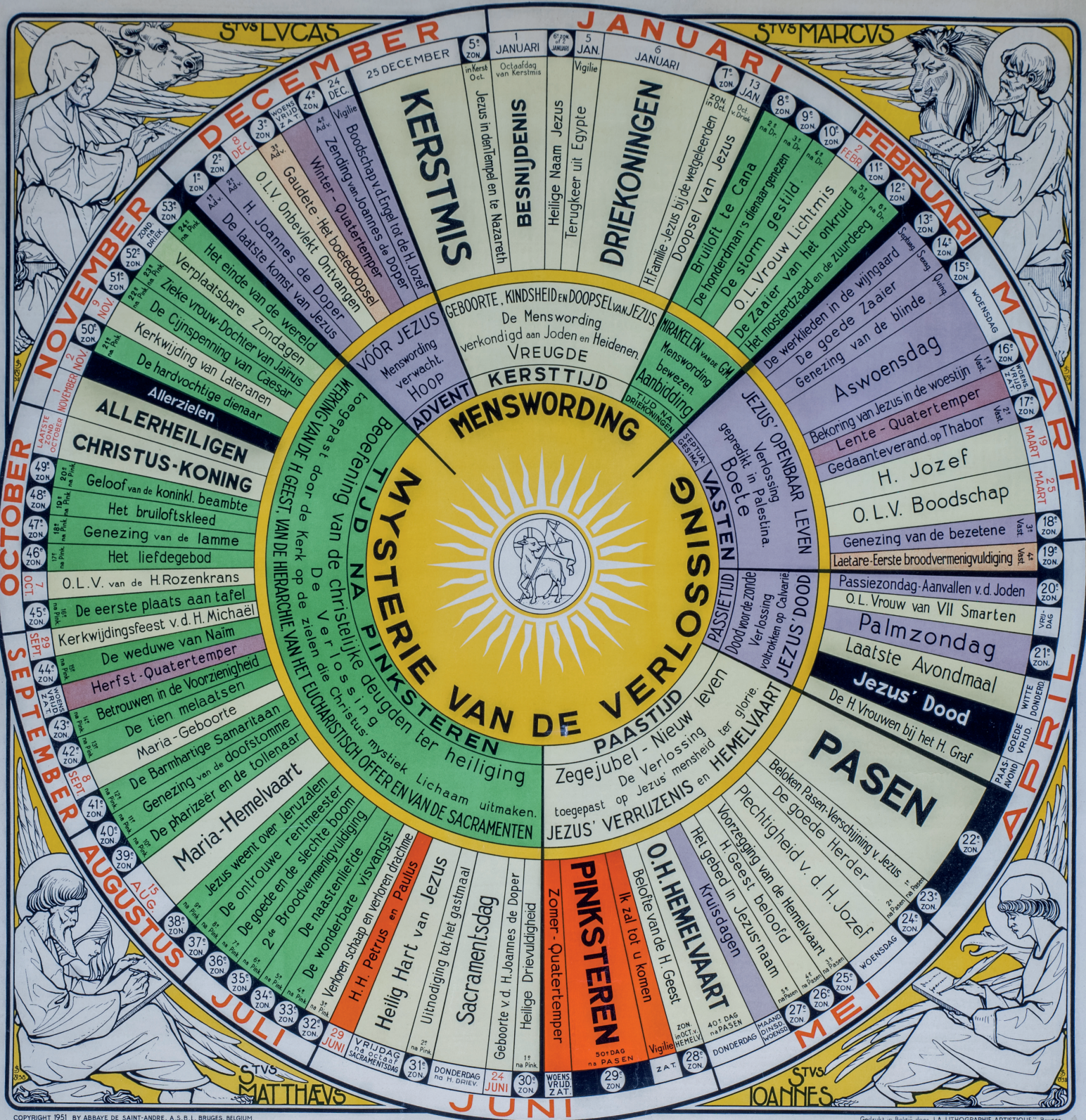
De grote O-antifonen en de Vigilie van Kerstmis

Parochiefoto's

De H. Wivina

VERKLARENDE PLAAT VAN HET KERKELIJK JAAR

door Dom GASPAR LEFEBVRE, o. s. b.

INDELING VAN HET KERKELIJK JAAR

A - KERSTKRING: Mysterie van de Menswording

VOORBEREIDING (Paarse gezonden)	1. Adventtijd: 1 ^{ste} Zondag van de Advent tot 24 December	Zon.
VIERING (Witte gezonden)	KERSTDAG DRIEKONINGEN	4
NAVIERING (Groene gezonden)	III. Tijd na Driekoningen: 14 Januari (op de Zaterdag voor Septuagesimazondag)	5

B - PAASKRING: Mysterie van de Verlossing

VOORBEREIDING (Paarse gezonden)	verwijzende naare	I. Vooravertijd: Septuagesimae tot Asonovondag	3
VIERING (Witte en rode gezonden)	PASEN PINKSTEREN	II. Vastentijd: Asonovondag tot de Zaterdag voor Paaszaterdag naare	4
NAVIERING (Groene gezonden)	PASEN PINKSTEREN	III. Pasentijd: Pasentijd tot de Zaterdag voor Pinksteren	2
		IV. Paastijd: Paas tot Zaterdag na Pinksteren	2
		V. Tijd na Pinksteren: H. Drie-eenheid tot de Advent	24
		Zondagen	53

N. B. — 139 maal op 600 tot het jaar slechts 52 Zondagen. Daar zijn er slechts 4 Zondagen in de Kersttijd (al wanneer Kerstmis op een Maandag valt), ofwel wordt de mis van een der Zondagen na Driekoningen of die van de 2de Zondag na Pinksteren tot de Zaterdag voortgeschoven.

Voorreeds de lang verwachte Menswording, aan de mensen bekend gemaakt en door mirakelen bezeugd; daarna de Verlossing in Palestina gepredikt, op Calvarie volkomen en op de mensen toegepast sinds de Verlosser, na zijn verrijzenis en hemelvaart, de H. Geest aan zijn Apostelen heeft gezonden en hun, alsook aan al hun opvolgers, de macht heeft toevertrouwd om te prediken, het H. Sacrificie op te dragen en de Sacramenten toe te dienen aan de gelovigen.

valt, tussen de laatste 2de van deze plaats op het Kerkel. H. Andreas. We duiden.

TAFEL VAN DE VERANDERLIJKE FEESTDAGEN

Bij de Kerk in de leer

Het liturgisch gebed zou weldra al zijn kracht verliezen als de gelovigen het lieten begaan zonder zich er minstens in de geest mee te verenigen, wanneer zij niet in de gelegenheid zijn er uitwendig aan deel te nemen. Het heeft slechts waarde voor het heil der volkeren, naarmate het begrepen wordt. Verruimt dus uw hart, kinderen van de Katholieke Kerk! Komt het gebed van uw Moeder meebidden! Zodoende zal u de harmonie vol maken waar God zo graag naar luistert.

Dom P. Guéranger, inleiding van het 'Liturgisch jaar'

→ Deze poster (100 x 130 cm) is te verkrijgen in de Hemelstraat voor €25.

Kerstvreugde in het gezin

E.H. Joseph Verlinden

Beste gelovigen,

De adventstijd loopt ten einde. We naderen Kerstmis! Weldra mogen we ons verenigen met de Moedermaagd die de lang verwachte Messias als Eerste mag ontvangen! Sint-Jozef is er getuige van. De Engelen hebben de herders uitgenodigd. Wijzen hebben in de sterren gelezen dat de Verlosser geboren is te Jeruzalem. Zij zijn onderweg, op zoek naar het Kind.

Hoe diep is toch de Kersttijd! We herbelevan en vieren dit liturgisch in de Kerk en in het gezin. Houden zo!

Laten we ons niet afleiden door de commerce die de wereld van het Kerstgebeuren gemaakt heeft. Het heeft nog nauwelijks iets te maken met de komst van de Verlosser! Het is puur commerce geworden, die ons meer verwijderd van God dan ons naar Hem toebrengt, en ons eerder een wereldse geest meegeeft dan een christelijke. Ze verdringt de beleving van de advent en doet ons 'kerstmis' vieren vóór de kersttijd. Weliswaar moeten er aankopen gebeuren en een en ander voorbereid. Maar alles op zijn juiste tijd.

Kijk hoe de seizoenen elkaar opvolgen. Geen zomer zonder lente, geen lente zonder winter. Alles heeft zijn tijd. Kijk hoe een mens volwassen wordt. Kind, jeugd, jongvolwassen, volwassen. Iedere periode moet maximaal doorlopen worden alvorens de volgende kan openbloeien. De Goede God heeft het zo geschapen: alles met maat, gewicht en orde. En zo bereidt de adventstijd Kerstmis voor.

De adventstijd met zijn specifieke voorbereidingsgeest op Kerstmis is dus onmisbaar om een Zalige Kerst te vieren. Uitkijken, vol verlangen, naar de Verlosser, met de profeet Isaias te lezen. Enige boete doen als persoonlijke voorbereiding op Zijn komst, naar de predicatie van

Sint-Jan de Doper. De quateremperdagen helpen ons hierbij met het verhaal van de Engel aan Maria en het bezoek aan Elisabeth, en een weinig vasten en onthouding. Dat is advent. Een goede biecht spreken als laatste voorbereiding op de kerstcommunie, tijdens de vigilie. Zo maken we ons klaar voor het grote feest van Kerstmis.

Laat u niet afleiden door een overdreven materiële voorbereiding. Het begin van de advent is niet de tijd om kerstbomen, verlichting, slingers, de kerststal, al dan niet met alle figuren, te plaatsen. Deze ultieme voorbereiding hoort zo dicht mogelijk bij het feest van Kerstmis zelf, samen met de kinderen. Hoe dichter bij 25 december de woonkamer in kerst sfeer gezet, hoe groter de kerstvreugde op het Hoogfeest van de Geboorte des Heren. Van de ene dag op de andere: nu is het Kerstmis!

Op deze dag kan men wel drie HH. Missen bij wonen; iedere H. Mis heeft een eigen specifieke vreugde. Tijdens de kerstmaaltijd worden de eerste kerstliederen gezongen. Wij Vlamingen hebben zo'n mooi kerstrepertorium. Dit moeten we zelf doorgeven aan onze kinderen. Actief zingen is beter dan passief luisteren naar kersted's.

De drie koningen worden slechts rond het kindje Jezus geplaatst vanaf Driekoningen. De kerstversiering kan al vlugger opgeruimd worden, maar de kerststal blijft staan zolang het liturgisch kersttijd is. Deze eindigt juist vóór Maria Lichtmis, met de opdracht in de Tempel.

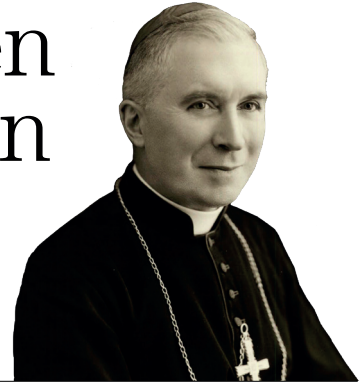
Beste Vrienden en Weldoeners, mogen deze enkele bedenkingen u helpen om onze diep-christelijke gewoonten, die ons geloof schragen en kleur geven, vast te houden en door te geven.

Zalig Kerstmis, Zalige Kersttijd en een Gelukkig Nieuwjaar!

De Kerk en de sociale en politieke ontwikkelingen (deel 1)

Mgr. Marcel Lefebvre

Noot: Dit is de negende brief van het boek *Lettres pastorales* ('Pastorale brieven'). Wij zijn van plan de verschillende brieven te publiceren in *De Monstrans*.

Nisi Dominus aedificaverit domum, in vanum laboraverunt qui aedificant eam
"Als de Heer het huis niet bouwt, dan zwoegen zij die het bouwen, tevergeefs"

Hebben wij niet de indruk dat deze uitspraak zich in onze tijd op een angstaanjagende manier voltrekt? Sedert de mensen menen zich van God te kunnen losmaken om de Staat op te bouwen, stort deze langs alle kanten in. De mensen zijn geobsedeerd om plannen en projecten te maken, congressen te organiseren, internationale organisaties op te richten. En, naarmate ze werken aan de realisatie ervan, verdwijnt alles wat de ideale oplossing leek te zijn, alsof het meegesleurd wordt in drijfzand waarop men niets kan bouwen.

Het is nutteloos de Staat zonder God te willen opbouwen, want Hij alleen is daar de werkelijke architect van. Hij alleen heeft er de fundamenten en wetten van heeft afgekondigd. Hij alleen brengt in de harten de naastenliefde, het ware cement van de menselijke samenleving, en in de hoofden de waarheid als stevig fundament.

De mensen hebben de wijsheid verloren door zich te verwijderen van God. Alle regeringen zijn ineengestort, vernietigd door de hoogmoed of door het onverzadigbaar najagen van materiële goederen. Op het moment dat men in deze gebieden, die ons zo dierbaar zijn, staten wil oprichten of hervormen, willen wij de roep van God laten horen, de stem van de Kerk, echo van de stem van Onze Heer, Koning en Meester van alle naties. Wij menen zo onze plichten te vervullen en een dienst te bewijzen aan hen die het ware geluk van onze Afrikaanse volkeren nastreven.

De Kerk en de politiek

Voordat wij dit onderwerp aansnijden, willen wij eerst goed de positie van de Kerk tegenover de politiek en bijgevolg tegenover de politieke partijen, afbakenen. De politiek, welke, in de filosofische betekenis van het woord, de regering van de staat omvat, kan de Kerk niet onverschillig laten en zij kan er niet neutraal tegenover staan. Inderdaad, de staat is een gemeenschap door God vastgelegd in de natuur van de mensen, die gemaakt zijn om in gemeenschap te leven. Het is dus God die de basis vormt van de rechten en de plichten van de staat. Het doel van de burgerlijke maatschappij, zijn grondwetten, de grenzen van zijn macht en de uitbreiding van zijn functies, zijn vastgelegd in de natuur der dingen en mensen, welke geschapen zijn door God. De Kerk heeft altijd de regeringen en hun leiders eraan herinnerd dat zij verantwoording moeten afleggen tegenover God, dat de menselijke persoon en de familie van rechtswege voorafgaan aan de staat, en dat deze laatste hen niet kan knechten of er naar goeddenken over beschikken. De staat kan zijn burgers ook geen vrijheden toelaten die leiden tot de ontkenning van goed en kwaad.

De politieke partijen vertegenwoordigen de vrije keuzes over de middelen om dit goede te realiseren, zelfs als ze alleen maar het algemeen belang nastreven. Overigens zijn hun programma's al te vaak samengesteld uit een mengsel van waarheden en dwalingen. Men moet hier nog aan toevoegen dat het helaas dikwijls verklaringen

zijn die meer gemaakt zijn om de stemmen van de kiezers te winnen dan om echt het goede voor de samenleving te bereiken, terwijl ze bovendien de verdediging van onoorbare belangen verbergen. De Kerk vraagt haar gelovigen steeds de principes voor ogen te houden die de basis vormen van de werkelijk door God gewilde maatschappij, wanneer zij hun burgerplicht vervullen. Zij komt enkel tussen in het geval van absoluut perverse doctrines, die volledig tegengesteld zijn aan de rechten van God, de Kerk, de familie of de menselijke persoon, zoals dit het geval is voor het communisme. Zij verbergt haar vrees niet voor allen die er toe neigen zich tegen haar rechten te verzetten, maar hierin blijft zij steeds op het gebied van de moraal en de rechten van God.

Onze Heilige Vader Paus Pius XII zegt ons: “De Kerk houdt zich ver van de wisselende coalities. Als zij oordeelt, is dit niet verzaken aan een tot dan toe beoefende neutraliteit, want God is nooit neutraal ten opzichte van de menselijke geschiedenis en daarom kan zijn Kerk het ook niet zijn. De Kerk kan het zich niet veroorloven om te oordelen op basis van zuiver politieke criteria. Zij kan de belangen van de godsdienst niet vermengen met beleidslijnen op basis van zuiver wereldse doeleinden. Zij kan zich niet blootstellen aan het gevaar dat men gegronde redenen zou hebben om te twijfelen aan haar godsdienstig karakter. Zij kan evenwel op geen enkel moment vergeten dat haar hoedanigheid van vertegenwoordiger van God op aarde haar geen ogenblik toelaat onverschillig te blijven tegenover het goed en het kwaad in de menselijke zaken.”

Na aldus de positie van de Kerk tegenover de politiek en de politieke partijen te hebben bepaald, is het voor ons veel gemakkelijker om ons licht te laten schijnen op het sociale en politieke probleem in de etymologische betekenis van het woord, dat zich tegenwoordig stelt in onze Afrikaanse gebieden.

Wie onder u, mijn zeer geliefde broeders, heeft niet gelezen of horen praten over de talrijke oplossingen die voorgesteld worden om te evolueren naar een beter sociaal leven? In deze zucht naar evolutie en veranderingen, botsen de belangen en de passies. De rassen en de partijen keren zich tegen elkaar.

Als men deze broederstrijd onpartijdig beoordeelt, kan men deze alleen maar bitter betreuren en denken dat de mensen zich moeten verenigen in plaats van zich te verdelen, dat in plaats van elkaar te haten, zij van elkaar moeten houden en samen werken om dit ideale sociale leven dat de Kerk naar Gods verlangen aan alle

naties heeft onderwezen en dat zij blijft voorstellen, te realiseren.

Dit ideaal is niet de vrucht van de verbeelding noch een utopie. Zij is diep ingeprent in het hart en het lichaam van de mensen. De Schepper heeft dit sociale leven gewild. Hij heeft aan de individuen alle elementen gegeven voor dit leven in gemeenschap. Door de verscheidenheid in geslachten, heeft Hij de familie gecreëerd. Door de veelsoortigheid en de verscheidenheid van de begaafdheden en de intellectuele, morele en fysieke vaardigheden, heeft hij de organisatie van de burgerlijke maatschappij gewild in de onderlinge hulp, de welvaart en de vrede.

Wij zouden de principes van dit goddelijk plan van het sociale leven, waaraan Onze Heer ons is komen herinneren en ons de kracht komen geven om het in de praktijk te brengen, in herinnering willen brengen.

Wij zullen enkele woorden zeggen over de menselijke persoon die tenslotte gemaakt is voor het sociale leven. Daarna zullen wij spreken over het milieu, de smeltkroes waar deze persoon geboren en gevormd wordt, het is te zeggen de familie, en tenslotte over de samenleving, het noodzakelijke en gunstige milieu voor de ontwikkeling en de zelfontplooiing van de families en de individuen.

E.H. Bouchacourt, tweede assistent van de Algemeen Overste van de FSSPX was op bezoek in het Benelux-district, hier voor de eerste keer in Antwerpen.

Stichter aan het woord

Het zal dan makkelijker zijn voor ons om te tonen op welke manier onze Afrikaanse samenlevingen moeten evolueren om een beter sociaal leven te bekomen en op welke manier al degenen, die in deze landen wonen, er toe moeten bijdragen.

Over de menselijke persoon

“De mens”, zegt Paus Pius XI, “is een persoon die door de Schepper op een bewonderingswaardige wijze voorzien is van een ziel en een lichaam. In dit leven en in het andere, heeft de mens enkel God als einddoel.” De catechismus leert ons dat de mens geschapen is om God te kennen, lief te hebben en te dienen, en hierdoor tot het eeuwig leven te komen. God dienen, dat is zijn plicht van staat, zijn plicht tot naastenliefde vervullen, op de plaats en in de omstandigheden gewild door God, onder het vaderlijk oog van God.

Doordat God van de mens deze dienst, zijn deelname aan de realisatie van zijn eeuwig ideaal, gedurende gans zijn leven vraagt, geeft Hij hem door dit feit zelf de volgende fundamentele rechten, met name:

Het recht om een lichamelijk, geestelijk en moreel leven te onderhouden en te ontwikkelen, in het bijzonder het recht op een religieuze vorming en opvoeding.

Het intrinsieke recht op het huwelijk en op het bereiken van het doel van het huwelijk.

Het recht op een echtelijke en huiselijke gemeenschap.

Het recht op werk als een noodzakelijk middel

voor het onderhoud van het gezin.

Het recht op een vrije keuze van de levensstaat en dus ook van de priesterstaat en de religieuze staat.

Het recht op gebruik van zijn materiële goederen, in het bewustzijn van zijn eigen plichten en sociale grenzen.

Dat zijn de essentiële rechten van de menselijke persoon, zowel van de vrouw als van de man, van de knecht als van de meester. In dit opzicht, heeft elk menselijk wezen dezelfde rechten die voortspruiten uit de schepping van een verstandelijk wezen, bekwaam om zijn door de Schepper gewilde levensdoel spontaan na te streven.

Deze plichten en deze rechten zijn onaantastbaar en onvervreemdbaar. Zij bestaan vanaf het eerste ogenblik van de bezieling van het lichaam en van het bestaan van zijn persoonlijkheid. Hun uitvoering en hun gebruik zullen ontstaan van zodra de persoon er zich bewust van is en bekwaam is om ze uit te oefenen, maar hij bezit ze van in het begin, onafhankelijk van de familie of de samenleving die ze niet kunnen miskennen.

Dat zijn de principes die de grenzen van de rechten van de ouders tegenover hun kinderen afbakenen en hun tegelijk hun plichten aanwijzen, en die alle daaraan tegengestelde gebruiken verbieden en verwerpen. Alle wetsbepalingen die hieraan tegenstrijdig zijn, zijn van rechtswege ongeldig, want de burgerlijke samenleving en het gezin zijn beiden gericht op het welzijn van de persoon.

In mei werden de glasramen van de Kleine Kapel eruitgehaald (links). In november werden de gerestoreerde ramen teruggezet. Kom en zie het mooie resultaat (binnen)!

Priorijen zijn uw parochies

E.H. Benoît de Jorna, Overste van het District Frankrijk

Beste vrienden en weldoeners,

“De priorijen van de Priesterbroederschap Sint-Pius X zijn uw parochies”. Zo sprak aartsbisschop Marcel Lefebvre de gelovigen toe in de jaren tachtig. Deze verklaring leek een beetje ongewoon op dat moment. Immers, diegenen die het meeste geluk hadden gingen toen nog maar een jaar of vijf, zes naar priorijen. Er zij aan herinnerd dat in Frankrijk, de bakermat van het ‘traditionalisme’, de stichter van de Priesterbroederschap pas in 1976 de eerste drie priorijen opende.

Maar zelfs voor de pioniers die toegang hadden tot één van de zeldzame priorijen die in die tijd bestonden, was de parochie nog dichtbij. De parochie maakte nog deel uit van hun leven, die uitzonderlijke parochies waarin soms de priester nog de soutane, de catechismus en vooral de traditionele H. Mis had bewaard. Naar een priorij gaan kon alleen maar een sporadische gebeurtenis zijn, voor een retraite, een ceremonie of een biecht. Wie heeft er ooit gezegd: “Kloosters (van de Benedictijnen, Dominicanen, Franciscanen, Jezuiten, enz.) zijn jullie parochies”? Dit heeft geen zin, behalve voor degenen die in de buurt van een religieus huis wonen en het handig vinden om daar diensten bij te wonen. Maar deze marginale praktijk is nooit een algemeen beginsel geworden. De uitspraak van aartsbisschop Lefebvre: “De priorijen zijn uw parochies”, bleef dus raadselachtig.

In feite was het bijzonder profetisch. De meeste mensen die zich in die tijd verzetten tegen het godsdienstig verval, hadden vaak, zij het onbewust, de volgende opvatting: “Deze crisis is slechts tijdelijk, zij zal spoedig worden opgelost, het zal beter gaan, er zal een goede paus worden gekozen, de parochies zullen spoedig terugkeren naar de traditionele H. Mis”.

Priorij van het Allerheiligste Sacrament (Antwerpen): 2 priesters, 1 broeder.

“De priorijen zijn uw parochies”. Met buitengewone helderheid had de “ijzeren bisschop”, met zijn ogen van wijsheid, de realiteit gezien van de crisis die de Kerk door elkaar schudde. Hij begreep dat deze crisis lang, moeilijk en uitputtend zou zijn, en dat “normale” parochies vinden vaak slechts een ijdele hoop zou zijn. Daarom zei hij tegen de gelovigen (in hoofdzaak): “Organiseer jullie, bouw een netwerk van christelijk leven op door middel van kapellen, scholen, retraitehuizen, enz., dat jullie onderdak zal bieden zolang de crisis duurt”.

Als stichter van de Priesterbroederschap Sint-Pius X organiseerde hij wat het zenuwcentrum moest worden van dit “overlevingschristendom”: de priorijen. In de priorijen bidden, studeren, rusten en versterken de priesters zich, opdat zij te zijner tijd in staat zullen zijn zich aan te sluiten bij de kapellen, scholen en andere plaatsen waar de trouwe

Priorij Sint Clemens (Gerwen, NL): 3 priesters.

katholieken geheiligd worden, die zich moedig verzetten tegen de stortvloed van dwalingen en zonden die de wereld en de Kerk overspoelt.

Aartsbisschop Lefebvre heeft zich in een conferentie voor priesters in mei 1988 zeer krachtig uitgelaten over priorijen en gezegd dat de priorij fundamenteeler is dan andere werken, zelfs kapitale werken zoals scholen of geestelijke retraites. “De priorij”, zei hij, “is de oplossing voor het behoud van de genade van het priesterschap, voor het behoud van de vurigheid van de priester. (...) Ik denk dat ik echt kan zeggen dat als de priorijen zouden verdwijnen, we geen Broederschap meer zouden hebben. (...) De Priesterbroederschap is in wezen gebaseerd op de priorijen. (...) Vandaar het grote belang, naar mijn mening, van de samenstelling van de priorijen”.

In deze priorijen, die in materieel en geestelijk opzicht bolwerken, vestingen en burchten zijn, wonen twee of drie priesters, een broeder en soms zusters. Deze kleine, schijnbaar onbeduidende groep, die zich grondvest op de ware katholieke leer, op de genade van Christus en op het offer van de H. Mis, heeft tot taak te werken aan de heiliging van honderden gelovigen die her en der verspreid wonen rond de priorij, om met hen en in hen het ware christendom weer op te bouwen. Van hun

kant bouwen deze waarlijk katholieke gelovigen een muur van gebed rond de priorij, opdat de heilige engelen hun priesters en religieuzen beschermen tegen alle mislukkingen, alle dwalingen en alle ontmoedigingen. Deze gelovigen zorgen ook, voor zover nodig, voor de materiële middelen, zodat het werk van de priorij (het leven van de priesters, het leven van de kapellen, de scholen, de verschillende werken) daadwerkelijk kan doorgaan.

De priesters, uit de priorij, gaan naar de gelovigen, prediken het geloof, vieren de liturgie en de sacramenten. De gelovigen moeten zich verzamelen bij hun priorijen, er omheen scharen. In morele en spirituele zin, natuurlijk, en zonder enig voorbehoud. Maar ook in materiële zin, indien mogelijk en voor zover het past: het is gemakkelijker om van het apostolaat van de priester te profiteren als men zijn woning in de nabijheid van de priorij installeert. Laten we dit criterium niet verwaarlozen wanneer we beslissen over de plaats van onze woning (bijvoorbeeld bij pensionering): de mogelijkheid om te voet naar de H. Mis te gaan is een voordeel dat bepaalde voorzieningen van een huis dat ver verwijderd zou zijn van elke geestelijke hulp ruimschoots kan compenseren.

Maar zelfs als we niet in de buurt van een priorij kunnen wonen, moeten we in de zeer moeilijke omstandigheden die we nu doormaken, en die er de komende jaren niet beter op zullen worden (laat dat duidelijk zijn), een diepe, organische band met onze priorij onderhouden. Deze band is er natuurlijk al via de kapel die we bezoeken, waar de priester van de priorij ons de leer en de genade geeft. Maar we moeten verder gaan en er een gewoonte van maken de priorij zelf te bezoeken, zodat we onze batterijen kunnen opladen, de juiste adviezen krijgen, zodat onze kinderen worden gevormd om God te leren kennen en beminnen, zodat we weten dat we een “geestelijke thuisbasis” hebben, een plaats die ons helpt om katholiek te blijven, om niet op te geven. Een plaats die voor ons een bolwerk van het christendom is, een plaats waar we ons gesterkt, bemoedigd en verkwikt voelen.

In het bijzonder voor de priesters, is de priorij, waarin zij een religieus leven leiden dat noodzakelijk is voor hun geestelijk evenwicht (en dus ook voor het uwe), een plaats van studie en van verdieping van de christelijke leer en, voor zover nodig, van de natuurlijke waarheid (gezonde filosofie in de school van Sint Thomas, historische werkelijkheid voorbij alle schone schijn, enz.) Want de goddelijke openbaring omvat, expliciteert en beschermt de waarheden die de menselijke rede kan kennen. Zonder geloof kan de menselijke rede,

beschadigd door de erfzonde, zeer snel dwalen: dat is gemakkelijk vast te stellen in onze afvallige samenleving.

In het leven van een priester is deze studie geenszins marginaal, het is niet louter een “hobby”. Integendeel, het behoort tot zijn roeping, namelijk de waarheid te onderwijzen, en wel de hoogste waarheid, dewelke God betreft. “De lippen van de priester zijn de bewaarplaats van de kennis, en uit zijn mond wordt de kennis van de wet van God gezocht, want hij is de engel van de Here der heerscharen” (Mal. 2:7). Om de gelovigen die aan zijn zorgen zijn toevertrouwd op een juiste wijze te kunnen onderwijzen, moet de priester zich dagelijks toelagen op een betere kennis van de goddelijke leer.

Maar de gelovigen hebben voor hun heil niet minder behoefte aan de waarheid dan de priesters. Daarom is het ook nuttig en noodzakelijk dat deze waarheid, die is bestudeerd en overpeinsd door de priester, de gelovigen bereikt via preken, conferenties, bulletins, boeken en soms (als het echt mogelijk is) via radio-uitzendingen of het internet. Maar eveneens door persoonlijke ontmoetingen, zodat iedere gelovige verlicht kan worden op het punt dat voor hem persoonlijk moeilijk is. Ook hier moet de “nabijheid” tot de priorij worden nagestreefd, opdat elke gelovige zijn toevlucht kan nemen tot het licht van de priesterlijke wetenschap,

wanneer hij daar behoefte aan heeft.

Beste gelovigen, schaar u rond uw priorijen, bezoek ze regelmatig, wees aan hen gehecht als aan uw oogappel. De schijn van een rustpauze in de crisis in de Kerk is zojuist weggevaagd door *Traditionis Custodes*. De strijd zal nog lang duren, het zal niet gemakkelijk zijn, en u zult deze geestelijke bolwerken elke dag nodig hebben. Wees u er terdege van bewust dat in de komende decennia “de priorijen (en zij alleen) uw parochies zullen zijn”.

Priorij van Christus Koning (Brussel): 5 priesters, 1 broeder, 5 zusters.

KAPEL VAN HET ALLERHEILIGSTE SACRAMENT HEMELSTRAAT 21 - 2018 ANTWERPEN

Vrijdag 24:

VIGILIE VAN KERSTMIS

7.30: Gelezen H. Mis

10.30-11.30 Biechtgelegenheid

11.30: Gelezen H. Mis

23.00: Opening van de Kapel

Biechtgelegenheid tot 23.40

23.15 : Kerstzangen

Zaterdag 25:

GEBOORTE DES HEREN

00.00: Middernachtmis

8.30: Dageraadsmis

10.00: Hoogmis en lof

Kerstmis
IN DE HEMELSTRAAT

De grote O-antifonen en de Vigilie van Kerstmis

Meditaties om Kerstmis voor te bereiden (17 – 24 december)

E.H. Louis Bochkoltz

Deze eenvoudige pagina's hebben als enig doel één van de talrijke verborgen schatten van de liturgie voor te stellen.

De patriarchen, de profeten en de rechtvaardigen van het Oud Testament hebben de Messias verlangd en bezongen. Tijdens de Advent, wordt de H. Kerk door hun vurige wensen geïnspireerd.

Hoe meer men Kerstmis nadert, hoe smekender de verlangens van de Kerk zijn. Een week voor Kerstmis, zingt de Kerk de grote antifonen of "O" antifonen want zij beginnen allemaal met deze uitroep. Zij omlijsten het Magnificat tijdens de vespers.

Elke dag kondigt een antifooneen andere goddelijke titel van Jezus aan – die zij ontleneaan de Heilige Schrift – en zijn grote opdracht van Verlosser van de wereld. De zeven antifonen zijn direct gericht op onze Zaligmaker die geboren gaat worden: "Veni, kom".

Neem achtereenvolgens de eerste letter van elke antifoone te beginnen met de laatste, en u komt uit op de woorden:

"ERO CRAS, Ik zal morgen komen!" De liturgie heeft ook haar verrassingen... Woorden die ons uitnodigen om te bidden. Dat is ons gebed voor Kerstmis: Onze Heer onder ons te zien en vooral in onze harten.

Laten wij de kerststal en onze zielen voorbereiden door deze diepzinnige gedachten van de liturgie. Laten wij van deze mooie teksten genieten om te mediteren en dan zal Kerstmis een grotere vreugde voor ons zijn, want onze zielen zullen klaar zijn om het grote geheim van de Menswording te vieren.

E R O C R A S

17 Decembaer « O Sapiéntia »

O Sapiéntia, quae ex ore Altíssimi prodísti, attingens a fine usque ad finem, fórtiter suavitérque dispónens ómnia: veni ad docéndum nos viam prudéntiae.

O Wijsheid, die van de mond van de Allerhoogste afkomstig is, die van het éne uiteinde tot aan het andere reikt en alles schikt met kracht en zachtheid: kom, om ons de weg van de voorzichtigheid te leren.

Jezus houdt alles in zijn handen, de schepping en het laatste oordeel. Hij is het eeuwige Woord, Licht uit Licht zoals wij in het credo zeggen, die van het ene uiteinde tot aan het andere reikt. Hij is de wijsheid, al bezongen door Salomon.

De antieke filosofen zochten ook wijsheid, de hoogste graad van het verstand. En Aristoteles leert ons dat wij de kennis, de wijsheid bereiken door de verwondering. Inderdaad, de verwondering en de bewondering doen ons de vraag stellen: waarom? En de antwoorden leiden ons naar de wijsheid.

Leren wij ook om verwonderd te zijn en wij zullen ook denken "waarom"? Maar het antwoord kennen wij al. Het is altijd hetzelfde. Waarom Jezus? Waarom de kerststal? Waarom het Kruis? En het antwoord is: omdat Jezus, de mens geworden Wijsheid ons bemint.

Kom, O Wijsheid en leer me u te beminnen en bewondering te hebben voor uw liefde.

"De wijsheid is het die alles ten beste beschikt"
(Sg 8,1)

E R O C R A S

18 December « O Adónai »

O Adónai, et Dux domus Israël, qui Móysi in igne flammae rubi apparuísti, et ei in Sina legem dedísti: veni ad rediméndum nos in bráchio exténto.

O Adonai, aanvoerder van het huis van Israël, die U aan Mozes midden in het vuur van het brandend braambos vertoond hebt, en hem op de (berg) Sinaï uw wet hebt gegeven, kom om ons vrij te kopen door uw uit-gestreckte arm.

In hun diepe verering voor de heiligheid van de Heer durfden de vrome Israëlieten de naam van God niet uitspreken, maar zij gebruikten in plaats van zijn naam het woord “Adonai”, wat Opperste Heer wil zeggen.

Jezus is deze Opperste Heer die verschenen is in het brandend braambos, deze Opperste Heer die de Israëlieten door de woestijn heeft geleid en die hen de wet heeft gegeven op de berg Sinaï.

Vandaag houden de Heilige Jozef en de Heilige Maagd zich nederig aan het bevelschrift van de keizer. Ze reizen in de koude en in armoede naar Bethlehem, onwaardige stad die geen gastvrijheid verleent aan de Opperste Heer.

Waarom zoveel bescheidenheid, waarom zoveel tegenstrijdigheid en vernederingen? Het is om onze hoogmoed te genezen.

Kom, O Opperste Heer die een klein kind wordt, wij bieden u onze ijdelheid aan.

“Onze eigenliefde zal een kwartier na ons sterven”. (H. Franciscus v. Sales)

E R O C R A S

19 December « O Radix Jesse »

O radix Jesse, qui stas in signum populórum, super quem continébunt reges os suum, quem Gentes deprecabúntur: veni ad liberándum nos, jam noli tardáre.

O wortelspruit van Jesse, die als een banier staat voor de volkeren, voor wie de koningen zullen verstommen, tot wie de heidenen zullen bidden: kom, om ons vrij te maken, wil niet langer wachten.

Als een bijbelse figuur het koningschap moet voorstellen, dan is het zeker koning David, de zoon van Jesse. En Jezus is afstammeling van dit geslacht, Jezus is de spruit van Jesse.

Het koningschap van Jezus is geestelijk, maar het

is niettemin een bevestiging van Christus om vanaf nu te heersen over het menselijk leven. Dus, ook over mijn leven ...

Een koning die in een stal geboren wordt en die toch Herodes verontrust. Een zo kleine koning en die alle volkeren toch aanroepen. Dit is ook het geheim van Kerstmis: “de grootste zal vernederd worden en de kleinste zal verheven worden.”

Kom, O Wortelspruit van Jesse, en maak mij eenvoudig zoals een klein kind.

“Koningen zullen hun mond voor Hem sluiten. Want dan zullen ze zien, wat hun nooit was verkondigd, aanschouwen, wat ze nimmer nog hadden gehoord” (Is. 52, 15)

E R O C R A S

20 December « O Clavis David »

O Clavis David, et sceptrum domus Israël: qui áperis, et nemo claudit; claudis, et nemo aperit: veni, et educ vinctum de domo cárceris, sedéntem in ténebris et umbra mortis.

O Sleutel van David en scepter van het huis van Israël! Gij doet open en niemand sluit. Gij sluit en niemand opent: kom en leid de geboeide - die zit in de duisternis en de schaduw van de dood – uit de kerker.

Jezus bezit de sleutel en de scepter (=teken van macht van de koning), uitwendige symbolen van zijn oppergezag. Diegene die de sleutels heeft, regeert het huis, heeft gezag. Diegene die de scepter bezit, bestuurt de Staat.

Jezus heeft deze twee machten. Hij heeft de sleutels van de vergiffenis aan zijn Kerk gegeven. “Wat u op aarde zal ontbinden, zal ontbonden zijn in de hemel en wat u op aarde zal verbinden, zal verbonden zijn in de hemel.” Het is de macht van de vergiffenis van de zonden.

Jezus heeft ook nog de macht over de staat. Hij is de koning van de naties/volkeren voor wie de Drie Koningen geknield hebben.

Wij ook, laten wij vergiffenis vragen en laten wij knielen voor het Kind dat geboren gaat worden. Het is onze barmhartige Rechter en onze Koning.

Kom, o Schepper, leer mij berouw te hebben.

“Onze fouten zijn zandkorrels vergeleken met de grote berg van barmhartigheid van God”. (H. Pastoor van Ars)

E R O C R A S

21 December « O Oriens »

O Oriens, splendor lucis aetérnae, et sol justítiae: veni, et illúmina sedéntes in ténebris et umbra mortis.

O Dageraad, luister van het eeuwig licht, en Zon van de gerechtigheid: kom, en verlicht hen die zitten in de duisternis en de schaduw van de dood.

Eenentwintig december is de kortste dag en dus de donkerste dag van het jaar. Wij verlangen dan meer dan ooit naar het licht, zoals wij het in bovenstaande antifoon zingen.

De zon gaat opkomen over de arme stal in Bethlehem maar op aarde zal Jezus omhuld blijven met het goddelijk mysterie. Zijn goddelijk licht zal verborgen blijven.

Later zal de Gedaanteverwisseling een omgekeerd mirakel zijn, een mirakel dat Jezus zal tonen in al zijn licht. Maar om dat licht te verdragen hebben wij de ogen van de eeuwigheid nodig.

Vandaag moeten wij onze (lichamelijke) ogen voorbereiden op Kerstmis opdat ze kennis maken met het mysterie van een God die mens geworden is. Laten we ons leiden door het licht van de goede werken en dan zullen we niet langer in de duisternis wandelen.

Het kind Jezus is dit licht dat schijnt in de duisternis.

Kom, O Dageraad, verlicht mij en al diegenen die mij dierbaar zijn.

« *Gij zijt het zout der aarde.. Gij zijt het licht der wereld* » (Matt 5, 13-14)

E R O C R A S

22 December « O Rex Gentium »

O Rex Géntium, et desiderátus eárum, lapísque anguláris, qui facis útraque unum: veni, et salva hómínem, quem de limo formásti.

O Koning van de volkeren, en voorwerp van hun verlangen! Hoeksteen, twee tot één makend: kom en red de mens, die Gij uit slijk gevormd hebt.

In psalm 117, zei David over Christus deze profetische woorden: “De steen, die de bouwlieden hadden verworpen, is de hoeksteen geworden.”

Diegene die de opdracht hadden om het bouwwerk te bouwen, waren de priesters en de Joodse Schriftgeleerden. Maar zij verloochenden hun opdrachten, zij zetten de Heer opzij en ze

hebben hem zelfs gekruisigd. Het is dan dat God, in zijn wijsheid, van Hem de hoeksteen heeft gemaakt van het verlossingswerk.

Hoeksteen, want in Jezus wordt de menselijkheid en de goddelijkheid verenigd. Hoeksteen want Jezus verenigt het Oude en het Nieuwe Testament. Hoeksteen want Jezus verenigt de Joden en de heidenen (de andere volkeren) in één enkel volk dat geroepen is om zalig te worden.

Ons leven heeft ook eenheid nodig. Eenheid in wat men vraagt in het gebed en in wat men doet, in wat we geloven en in wat we durven te tonen van ons geloof. Jezus geeft ons deze eenheid.

Kom, O Koning van de volkeren, verlos mij van het menselijk opzicht

“*Hij is onze vrede, Hij die beide groepen één heeft gemaakt*” (Ef. 2, 14)

E R O C R A S

23 December « O Emmánuel »

O Emmánuel, Rex et légifer noster, expectátio Géntium, et Salvátor eárum: veni ad salvándum nos, Dómine Deus noster.

O Emmanuël! onze Koning en Wetgever, verwachting van de volkeren, en hun Verlosser: kom om ons te redden, Heer, onze God.

“Emmanuel”, betekent “God met ons”. Bestaat er een naam die ons meer troost biedt? Jezus is echt zoals ons geworden, Hij heeft ons mens-zijn aangenomen en Hij heeft onder ons geleefd. Om bij zijn gelovigen te blijven, heeft Jezus ons nog heel wat meer gegeven, de H. Eucharistie.

Hij wordt binnenkort geboren, daar, in die stal, in Bethlehem, wat betekent “het huis van het brood”. Men bemerkt al de zoetheid van de Eucharistie, van deze hostie die geen brood meer is maar lichaam van Onze Heer. God is onder ons, God komt in ons.

God is aanwezig in alle tabernakels van de hele wereld. Men zou denken dat hij gevangen is maar hij is enkel gevangen in zijn liefde. Wij mogen Hem aanbidden. Laten wij Hem niet alleen.

Kom, O Emmanuel, en leid ons naar de redding door uw heilige Eucharistie.

“*O Jezus, sinds de herders en de Drie Koningen weg zijn, denkt niemand er nog aan om u te aanbidden*” (H. Theresia van het Kind Jezus)

Vigilie van Kerstmis

24 December

(uit het Liturgisch Jaar van Dom P. Guéranger)

“Eindelijk”, zegt de H. Petrus Damianus in zijn preek voor deze dag, “eindelijk zijn wij van de volle zee de haven binnengelopen; de belofte heeft plaats gemaakt voor de vervulling, de wanhoop voor de hoop, de arbeid voor de rust, en de tocht heeft geleid naar het vaderland. De verkondigers van de goddelijke belofte hebben elkaar opgevolgd; telkens hernieuwden zij dezelfde belofte maar voegden er niets aan toe.

Zo kwam het dat de psalmist had toegegeven aan de slaap en het was alsof de laatste klanken van zijn lier als een verwijt golden aan het dralen van de Heer; “Gij hebt ons verstoten en versmaad,” sprak hij, “en de komst van uw Christus hebt Gij uitgesteld” (Ps. 88). Dan maakt zijn klacht hem stoutmoedig en op de toon van een bevel roept hij uit: “Vertoon U dan, Gij die zetelt op de cherubijnen” (Ps. 79).

In rust gezeten op de troon van uw macht, omgeven door de gevleugelde koren der engelen, zoudt Gij U niet waardig achten uw blik te slaan op de kinderen van de mensen? Zij zijn overgeleverd aan de zonde die Adam weliswaar heeft bedreven maar die Gij hebt toegestaan.

Bedenk hoe onze natuur is gemaakt; Gij hebt haar geschapen naar uw gelijkenis; en als iedere levende mens slechts ijdelheid is, dan gaat dat toch niet op in zoverre hij gemaakt is naar uw beeld.

“Laat uw hemelen neerkomen en daal af; laat de hemelen van uw barmhartigheid neerkomen over ons armzalige mensen die tot U smeken en vergeet ons toch niet voor eeuwig. Maar wat hebben wij zojuist vernomen? “Heiligt u, kinderen van Israël en houdt u gereed: want morgen zal de Heer komen”. De enkele uren van deze dag en nauwelijks de helft van deze nacht houden ons nog gescheiden van die heerlijke ontmoeting en omsluiert nog het goddelijk Kind en zijn wonderbare geboorte.

Laat het einde nu spoedig komen en toont ons de Zoon van God in zijn kribbe en laat ons onze hulde brengen aan deze geboorte waardoor de wereld gered wordt.

Ik houd mij overtuigd, mijn broeder, dat gij ware Israëlieten zijt, gelouterd van alle smet naar geest en lichaam, gereed voor de dingen van morgen, en dat gij hunkert uw godsvrucht te kunnen voldoen. Deze indruk heb ik althans opgedaan uit de wijze waarop gij u gedragen hebt tijdens de dagen van ons wachten op de komst van de Zoon Gods.

Maar indien toch nog enige druppels uit de maalstroom van verderf aan uw hart mochten kleven, haast u dan deze vandaag nog af te drogen

en het blanke lijnwaad van de biecht erover uit te spreiden. Uit naam van de barmhartigheid van het Kind dat gaat geboren worden durf ik u dit te beloven: alwie zijn zonden berouwvol zal belijden, zal het Licht van de wereld in zich ontvangen; de bedrieglijke duisternis zal opklaren en de ware glans zal in hem stralen. Hoe zouden de ongelukkigen immers geen barmhartigheid verwerven in de nacht waarin de Heer van de barmhartigheid wordt geboren?

Weert dus de hoogmoed ver van uw blik, de overmoed van uw mond, de wreedheid van uw handen, de genotzucht van uw lendenen; weerhoudt uw voet van het kronkelpad, en komt dan en ziet of de Heer deze nacht de hemelen niet met geweld zal openen, of Hij niet tot u zal afdalen, of Hij niet al uw zonden in de diepte van de zee zal verzwelgen”.

Kijk naar de Ster, kijk naar Maria

Als de winden van de bekoring heviger worden, als u zich te midden van de klippen en de rotsen van de beproeving bevindt, kijk naar deze Ster, smeek Maria om hulp.

Als u onrustig gemaakt wordt door de golven van de hoogmoed, van de ambitie, van de begeerte en de miskenning, richt u dan naar deze Ster, aanroep de naam van Maria. Als de woede, de gierigheid en het gebrek aan zelfbeheersing het schip van uw ziel doen wankelen, werp de ogen dan op deze Ster, en roep: “Maria”. Als u in verlegenheid gebracht wordt door de grootte van uw misdaden, verbaasd bent over de armzalige toestand van uw geweten, schrikt van de strengheid van de oordelen van God, weemoedig en wanhopig wordt, denk dan zo snel mogelijk aan Maria.

In gevaren, in onrust, in nood, in de uitersten, herinner u Maria, vraag Maria om bescherming.

Dat haar naam nooit uit uw mond gaat, dat haar herinnering nooit uit uw hart gaat, en hou nooit op haar voorbeeld na te volgen opdat Zij uw gebeden zou verhoren. Door Haar na te volgen, zult u niet verloren gaan, tot Haar te bidden, zult u buiten gevaar en wanhoop zijn, door aan Haar te denken, zult u niet in de fout gaan.

Als Zij de goedheid heeft om u bij te staan, zult u geen misstappen zetten, als Zij u vereert met haar bescherming, moet u niets vrezen, als Zij de moeite doet om u te begeleiden, zult u zonder bezorgdheid wandelen, en als Zij u welgezind is, zult u gered worden en zult u ondervinden waarom men haar de naam Maria heeft gegeven.

—H. Bernardus van Clairvaux.

Activiteiten

DOOPSELS
Linksboven: Lodewijk met zijn peter en meter.
Rechtsboven: Augustin met zijn grootvader.

SINTERKLAAS
Onderaan: Sinterklaas en Zwarte Piet op bezoek in de Hemelstraat.

november & december

JKI Internationaal weekend over apologetica

In het weekend van 27 en 28 november 2021 vond het internationale JKI-weekend plaats in Antwerpen. Een veertigtal jonge mensen uit Nederland en Vlaanderen van het JKI (Jong Katholiek Initiatief) namen hieraan deel, een mooie opkomst voor deze activiteit!

Tijdens de tweedaagse samenkomst stonden diverse educatieve en sociale activiteiten op het programma. Op zaterdag begon het met een H. Mis ter ere van Onze Lieve Vrouw van de Wonderdadige Medaille, want vandaag was het ook haar feest. Hierna werd er gezamenlijk gegeten en heeft Eerwaarde de Clercq een voordracht gehouden over Apologetica. In de namiddag werd de groep opgedeeld in groepjes van vijf om Antwerpen te leren kennen middels een leuk fotospel. Na afloop hiervan hebben we de Rozenkrans gebeden en aten we in de mooie H. Hartzaal. 's Avond heeft Eerwaarde Bochkoltz de film "The case for Christ" getoond, over de bekering van een Amerikaans gezin tot het christendom. De dag werd afgesloten met een gezellig samenzijn en gezamenlijk gebed.

Op zondag begonnen we (na een kop koffie) met een tweede voordracht over Apologetica, verzorgd door Eerwaarde Bochkoltz. Kort erna was de zondagse

Hoogmis. 's Middags werd er volgens goede traditie geluncht met lekkere Vlaamse Frietjes, verzorgd door Broeder René Maria. Ter afsluiting speelden we een Sinterklaas spel, waarbij iedere JKI'er enkele kleine cadeautjes kon winnen, iedereen had namelijk van tevoren iets voor iemand anders ingekocht.

Wij danken allen die een steentje hebben bijgedragen in de goede organisatie en tevens de Paters en de broeder voor het gebruik van de faciliteiten. We kunnen terugblikken op een goed en heel geslaagd JKI-weekend. Laat ons de onderlinge banden tussen de afzonderlijke groepen JKI-ers verder versterken.

— Een JKI'ster

De H. Wivina

(†17 december, ong. 1170)

Br. René Maria

Haar leven wordt beschreven door een monnik, die waarschijnlijk naast het klooster Bijgaarden verbleef. Dit gebeurde in ieder geval vóór het jaar 1243, want het is geschreven om te gebruiken in het officie van haar feestdag, die al een goede zeventig jaar na haar dood gevierd werd.

De H. Wivina wordt volgens de enen geboren in de adellijke familie de Oisy in Artesië, wat toen sterke invloed van Vlaanderen ondervond. Anderen vermoeden dat ze in de streek van Gent geboren is, omdat haar naam daar vaker voorkwam dan in het zuiden. Als jong meisje bemint zij de deugd en wil een bruid van Jezus worden. De Vita verhaalt dat zij heel haar leven haar dooponschuld bewaard heeft. Een verwant, Richard, doet haar hartstochtelijke huwelijksaanzoeken die zij afwijst. Hij wordt ziek en zij bidt en vast voor zijn bekering. Zij zegt: "Ik ben onwaardig, maar ik hoop dat Gij, Heer, mij wilt verhoren, want Gij wilt toch niet de dood van de zondaars, maar dat zij zich bekeren en leven." Richard bekeert zich en wordt zelfs kluizenaar. Niet lang daarna ontvlucht zij zelf het ouderlijk huis. Zij vindt vermoedelijk eerst bij de St. Baafsabdij een toevlucht en leert er het kloosterleven kennen, want in haar klooster is het calendarium en de allerheiligenlitanie uit deze abdij, terwijl dit belangrijke heiligen van Kamerijk mist.

De Vita verhaalt hoe Wivina naar Brabant komt en zich terugtrekt in de bossen ten westen van Brussel. Daar leeft zij drie jaar alleen met Emwara, een vriendin die haar gevolgd is. Ze leven voor God in de eenzaamheid van in het bos en overleven met wat er aan kruiden en knollen te vinden is. Af en toe komen ook mensen uit Brussel hen ondersteunen. Zij verkrijgt van de bisschop van Kamerijk het kerkje Bekkerzeel, dit groeit later uit tot Groot-Bijgaarden. In 1133 wordt deze schenking bevestigd door hertog Godfried I van Brabant, die het nieuwe klooster

onder het gezag van abt Franco van Affligem plaatst. Wivina neemt de Benedictijnse regel aan en er komen enkele gezellinnen bij die onder haar hoede het boeteleven komen delen. Naast het klooster verrijst een verblijf voor monniken, die moeten helpen bij de zorgen voor het stoffelijke en het

geestelijke welzijn der zusters. Het model van deze inrichting als dubbelklooster is zoals de stichtingen van de H. Hugo, abt van Cluny. Wivina wordt vaak door de duivel belaagd, maar weet daardoor grote genaden voor anderen te verkrijgen. Zij leeft in de tegenwoordigheid van God.

De zustergemeenschap groeit, maar er komen ook problemen. Eens ontstaat er onenigheid in haar klooster. Zij weet het te verhinderen door de zusters met zachtheid erop te wijzen, dat zij alles, wat zij doen, voor hun bruidegom, Jezus, moeten doen, zonder zich door andere gedachten te laten verontrusten.

Eens is zij op een reis in haar gebedenboek aan het bidden. Een windvlaag waait haar kaars uit. Kort nadien begint deze echter spontaan weer te branden. Daarom wordt zij nu vaak met boek en kaars afgebeeld.

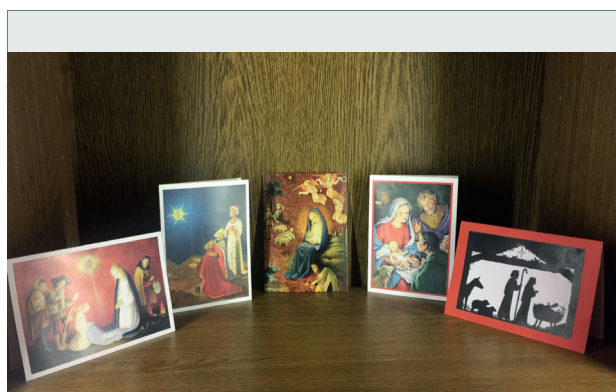
Gedurende dertig jaar is Wivina abdis over het klooster, dat zij gesticht heeft. Er overvalt haar een koorts die steeds erger wordt. Tenslotte geeft zij op 17 december rond het jaar 1170 haar schone ziel in de handen van haar Bruidegom.

Na haar dood blijft zij lange tijd opgebaard en veel zieken vinden bij haar genezing. Zij wordt in de kerk naast het hoofdaltaar begraven. In het oude mirakelboek, als vervolg op haar leven geschreven, worden de vele wonderen beschreven die op haar graf geschieden.

In 1177 komt bisschop Alardus van Kamerijk de kloosterkerk consacreran. Bij de processie gaan alle kaarsen plots vanzelf uit. De kaars van de priester Ingelbert ontbrandt vanzelf weer wanneer de processie langs het graf van Wivina komt. Deze bisschop beveelt aan abt Arnulf van Affligem om het stoffelijk overschot te verheffen. Van dan af is de verering van Wivina in Groot-Bijgaarden steeds levendig gebleven. Bij de Franse revolutie worden de zusters verjaagd en het klooster vernield, de Wivina-kapel is één van de weinige overblijfselen. De relikwieën van Wivina worden in 1804 naar de Zavelkerk in Brussel overgebracht. Zij is vooral de beschermheilige van het vee en wordt aanroepen tegen hoge koortsen. Om de twee jaar heeft er in Groot-Bijgaarden een Wivina-omwegang plaats. Ook in veel andere plaatsen in België zijn er kerken haar ter ere opgericht.

BRONNEN:

- 'Met de heiligen het jaar rond', Dom J. Huyben e.a., deel 4, Uitgeverij HeideLand, Hasselt, 1949
- 'Vies des Saints' (Petits Bollandistes), deel 14 (december), Mgr. Guerin, Bloud et Barral, Parijs, 1878.

Kerstkaarten

met omslag: €1 (10 stuks: €9 — 20 stuks: €15)
Te verkrijgen in het winkeltje in de Hemelstraat.

Het stripverhaal van Sint-Franciscus

€12

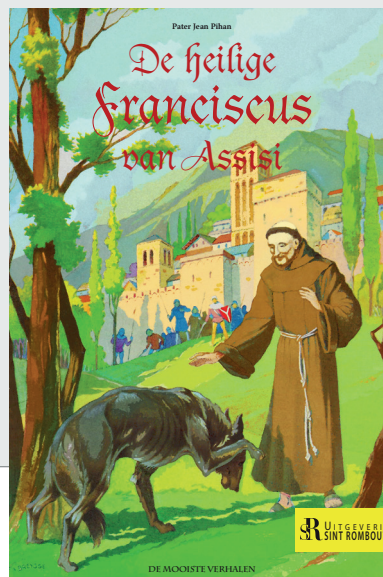
NIEUW!

Als er één heilige is geweest die tot onze verbeelding spreekt als toonbeeld van vrede, dan wel Sint-Franciscus van Assisi. Zijn volgelingen wensen je – geheel in zijn stijl – tot op de dag van vandaag 'vrede en alle goeds'.

Toen in Gubbio de bevolking werd bedreigd door een hongerige wolf, die zelfs baby'tjes wegroofde en ze aan haar jongen te vreten gaf, stapte Franciscus er op af, en sloot vrede tussen de wolf en de bevolking.

Dit en nog veel meer leest u in dit nieuwe stripverhaal.

Te verkrijgen in de kapellen van de FSSPX of via hemelstraat.info@fsspx.be

Aankondigingen

Catechismus voor de kinderen

- **In de Hemelstraat:** elke week van het schooljaar behalve de 1ste vrijdag en zaterdag van de maand
- **Bierbeek:** op woensdagen; ongeveer 2x per maand
- **Brugge:** op woensdag; 1x per maand

Meer info:

E.H. Louis Bochkoltz
(l.bochkoltz@fsspx.email)

Catechismus voor volwassenen (iedereen welkom) in de Hemelstraat

Op donderdagen: 19.20 – 20.20

Catechismus voor volwassenen in Gent

Op de tweede en derde zondag van de maand (na de H. Mis)

VR
24/12

Vigilie van Kerstmis

Antwerpen: zie blz. 9

Gent:

Biechtgelegenheid om 23 u.

ZA
25/12

Kerstmis

Antwerpen: zie blz. 9

Gent:

00.00: Middernachtmis

8.30: Dageraadsmis

10.00: Hoogmis en lof

ZA
27/12
-
29-12

E.K. Kerstkamp

Te Moergestel (NL)

Info: Pater Matthias De Clercq
m.declercq@fsspx.email

zo
9/1

Gezinsdag in de Hemelstraat

10.00 H. Mis

12.30 Lunch

13.30 Start met programma: "De wijn van Kana" door E.H. Grün

15.00 Pauze

15.30 Deel 2

17.00 Afsluiten in de Kerk

17.15 Einde

Info en inschrijven: Jacintha Vandelannoote-Groot (jacintha_groot@live.nl)

MA
10/1

Verloren Maandag

18.30 H. Mis

19.30 Worstenbrood- en appelbollenavond
Zangavond - Kerstliederen

1 Worstenbrood: €3 / 1 Appelbol: €3

Inschrijvingen: hemelstraat.info@fsspx.be

R.I.P.

de Heer

Joseph E.C.Fr. M. Peters

geboren te Turnhout op 12 juli 1924

en overleden te Antwerpen op 10 november 2021

FSSPX in de Benelux

1. Antwerpen Priorij van het Allerheiligste Sacrament

Hemelstraat 23, 2018 Antwerpen
Tel. : +32 (0)3 229 01 80
e-mail: hemelstraat.info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis 7.30 u.
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do, Vr 18.30 u.
Wo 7.30 u.
Za 10.00 u.

Aanbidding Ma, Di, Do, Vr 17.00 - 18.30 u.

2. Gent Sint-Amanduskapel

Kortrijksesteenweg 139, 9000 Gent
Tel. : +32 (0)3 229 01 80

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis 10.00 u.

3. Brussel Christus Koning Priorij

Eendrachtstraat 37, 1050 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20
e-mail: info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis —

Weekdagen
Gelezen H. Mis 7.15 u.
Dinsdag 8.30 u.

4. Brussel St. Jozefkerk

Square Frère Orban 1040 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen:
Gelezen H. Mis 8 u.
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 18.00 u.

5. Namen Kapel Saint-Aubain

Rue Delvaux 8, 5000 Namur
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen
H. Mis 9.00 u., 10.30 u.

Weekdagen
Zaterdag 10.00 u.

6. Quiévrain Carmel du Sacré-Coeur

Rue des Wagnons 16, 7380 Quiévrain
Tel. : +32 (0)65 45 81 65

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 8.00 u.

7. Steffeshausen Heilig Hartkerk

Steffeshausen 5, 4790 Burg Reuland
Tel. : +32 (0)80 420 197
e-mail: vog.pius5.asbl@hotmail.com

Zon- en feestdagen
Hoogmis 9.30 u.

8. Gerwen Priorij St. Clemens

Heuvel 23, 5674 RR Nuenen -Gerwen
Tel. : +31 (0)40 283 45 05
e-mail: stichtingsintjozef@fsspx.nl

Zon- en feestdagen:
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do 18.30 u.
Wo, Vr 7.15 u.
Za 8.30 u.

9. Leiden Kapel Onze Lieve Vrouw van de Rozenkrans

Sumatrastraat 197, 2315 BD Leiden
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 19.00 u.
Za 9.00 u.

10. Utrecht Sint Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21, 3512 GS Utrecht
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 19.00 u.
Za 11.00 u.

11. Kerkrade (Duitstalig) Kerk St. Maria ter Engelen

Pannesheiderstraat 71,
6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Tel. : +31 (0)45 567 13 97

Zon- en feestdagen
Hoogmis 9.30 u.

De erediensten worden verzorgd door
de priesters van de Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295,
D-45356 Essen
Tel. : +49 (0) 20 166 49 22

12. Luxemburg Kapel Saint Hubert

Lameschmillen, 3316 Bergem
Tél. : +352 (0) 6 21 37 84 14
Tél. : +32 2 550 00 20

Zon- en feestdagen
Hoogmis 8.30, 10.00, 11.30 u.

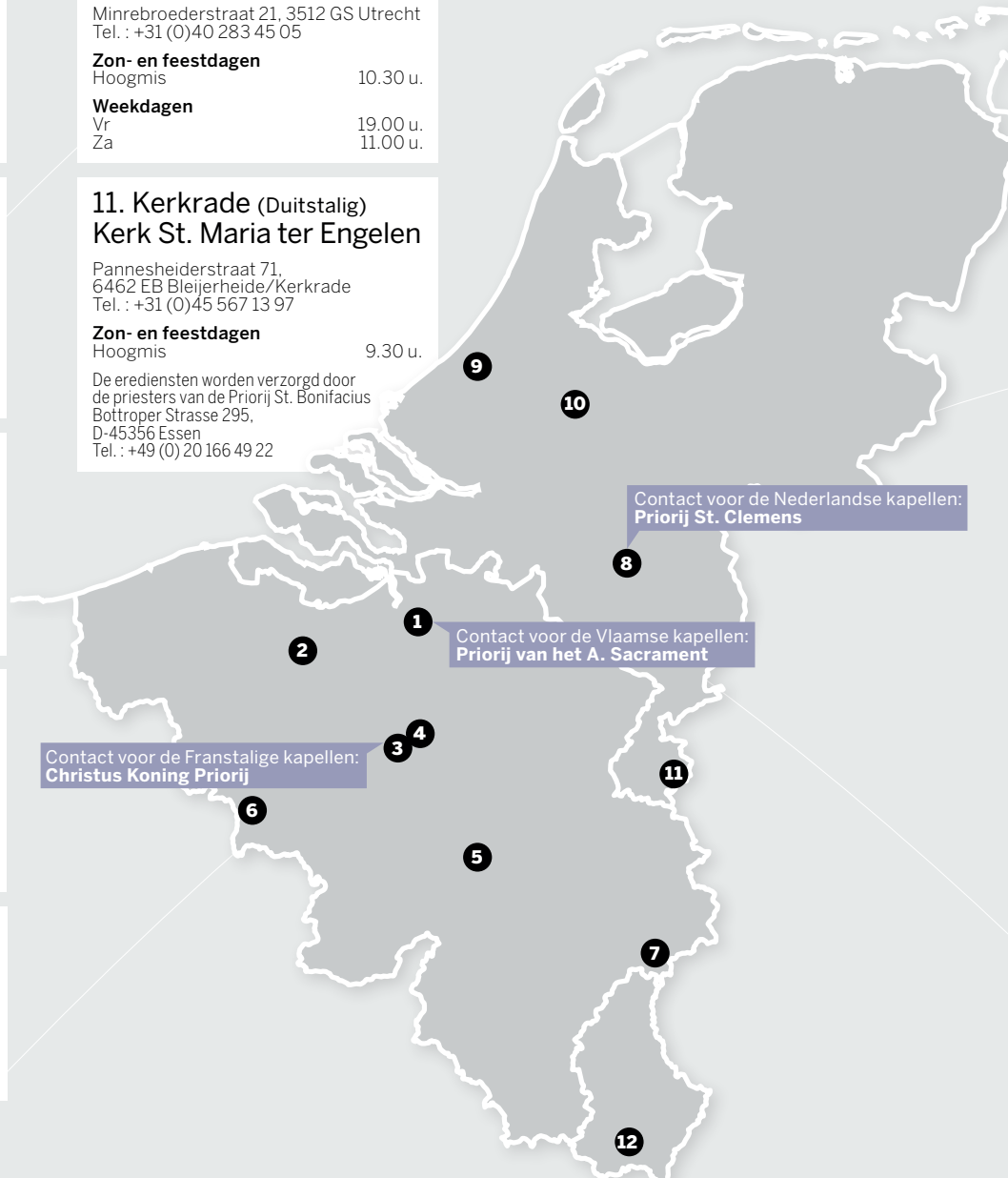
Monstrans

is het mededelingenblad van de
Priesterbroederschap Sint-Pius X,
van de
Priorij van het Allerheiligste Sacrament,
Hemelstraat 23,
2018 Antwerpen.

Verantwoordelijke uitgever
E.H. Joseph Verlinden, Prior

De 'Monstrans' wordt
u thuis opgestuurd,
indien u het ons laat weten.

Om de FSSPX in ANTWERPEN te steunen
IBAN : BE84 4062 0609 1159

Priesterbroederschap Sint-Pius X

F S S P X

De Priesterbroederschap Sint-Pius X (*Fraternitas Sacerdotalis Sancti Pii Decimi* – afgekort: FSSPX) is een internationale broederschap van bijna 700 priesters, gesticht in 1970 door Mgr. Lefebvre. Haar voornaamste doel is de vorming en ondersteuning van priesters. Zij heeft ook broeders, zusters en een derde orde voor leken.

Het doel van de Priesterbroederschap Sint-Pius X is het Katholieke geloof te bewaren in haar volheid en zuiverheid, door niets te veranderen, niets toe te voegen of niets weg te nemen van de waarheid, die de Kerk altijd heeft geleerd, en deugden ervan te verspreiden, vooral door het Rooms-Katholieke priesterschap. Een authentiek geestelijk leven, de sacramenten en de traditionele liturgie zijn de voornaamste middelen om de deugd en heiligheid te koesteren, en om het goddelijk leven van de genade tot de zielen te brengen.

De Monstrans probeert een kanaal voor het werk van de Priesterbroederschap Sint-Pius X in Vlaanderen te zijn om zielen te bereiken. We trachten te helpen om het geestelijk leven te verdiepen, de geschiedenis van het Christendom te begrijpen en het koningschap van Christus Koning in de Christelijke samenleving te herstellen in elk aspect.